

اخبار کوتاه

ضرورت خروج صدور سند مالکیت از انحصار اراضی دارای بنا

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی اصلاح قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی را ضروری برای تسهیل صدور اسناد مالکیت، جلوگیری از زمین‌خواری و استحکام حقوق مالکیت دانست.به گزارش تسنیم، طرح «اصلاح قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی» با هدف توسعه ثبت رسمی املاک، تسهیل فرایند صدور سند مالکیت و اجرای قانون الزام به ثبت معاملات اموال غیرمنقول، از سوی شورای عالی استان‌ها تهیه و برای بررسی به مجلس شورای اسلامی ارائه شده است.بر اساس قانون مصوب سال ۱۳۹۰ درباره «تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقدسند رسمی»، تنها دو دسته از املاک مشمول صدور سند رسمی هستند: نخست، اراضی‌دارای بنا یا عیانی؛ و دوم، اراضی زراعی و باغی که در آن‌ها تصرفات متقاضیان قانونی تشخیص داده شود. در نتیجه، بخش قابل توجهی از زمین‌های فاقد بنا در محدوده یا حریم شهرها و روستاها از شمول این قانون خارج مانده‌اند.نبود امکان قانونی برای صدور سند مالکیت برای این اراضی سبب شده برخی شهروندان که سال‌ها در زمین‌های محصور و بدون بنا تصرف داشته‌اند، نتوانند از حقوق مالکانه خود بهره‌مند شوند و هم‌زمان زمینه سوءاستفاده افراد فرصت‌طلب از خلأهای قانونی فراهم شود.

▪ اهداف طرح اصلاحی

هدف اصلی طرح پیشنهادی، توسعه دامنه شمول قانون تعیین تکلیف است تا امکان صدور سند برای اراضی فاقد اعیانی نیز فراهم شود. این طرح صدور مجوز حصار کشی و ارائه نقشه اراضی را به عنوان اماره‌ای برای احراز تصرف قانونی متقاضی در نظر گرفته و مقرر کرده است شهرداری‌ها و سایر مراجع صدور پروانه ساختمانی، پس از استعلام از دستگاه‌های ذی ربط، مجوز موقت دیوار کشی را صادر کنند. مرکز پژوهش‌ها در گزارش خود تأکید می‌کند که کلیت این رویکرد موجه و قابل پذیرش است؛ زیرا با سیاست‌های کلی نظام در زمینه توسعه ثبت رسمی مالکیت و حمایت قضایی از حقوق مالکان تطابق دارد. با این حال، اجرای این طرح بدون درنظر گرفتن ملاحظات و ضوابط دقیق، می‌تواند به گسترش پدیده زمین‌خواری و تصرف اراضی ملی و عمومی منجر شود.

در بخش پیشنهادها، مرکز پژوهش‌های مجلس اصلاح چند ماده از قانون را ضروری دانسته است، از جمله:

اصلاح ماده ۱ قانون به نحوی که صدور سند مالکیت برای اراضی کشاورزی، نسقی، زراعی و باغی نیز امکان‌پذیر شود و به صر ف وجود بنا محدود نباشد.

الحاق بندصرای به ماده ۴ قانون مبنی بر اینکه مرجع صدور پروانه ساخت، قبل از صدور مجوز حصار کشی، موظف به استعلام از وزارت جهاد کشاورزی و وزارت راه و شهرسازی و سازمان اوقاف و امور خیریه هستند تا از صدور مجوز در اراضی موات، وقفی یا دولتی جلوگیری شود.

تعیین مهلت سه‌ساله برای اعتراض به اسناد صادره؛ به نحوی که پس از انقضای این مهلت، دعاوی جدید علیه سند مالکیت صادره قابل استماع نباشد.

توسعه فرآیندهای الکترونیک برای انتشار آگهی‌ها و ثبت اعتراض‌ها در سامانه‌های سازمان ثبت اسناد و املاک، به جای شیوه‌های سنتی مانند چاپ در روزنامه‌های کثیرالانتشار.

تصریح به موثقی بودن مجوز حصار کشی، تا از برداشت نادرست مبنی بر ایجاد حق مالکیت برای متقاضی جلوگیری شود.

الزام سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به درج مستند صدور سند و مهلت اعتراض در سند حدنگار صادره.

در بخش تحلیلی گزارش، ضمن اشاره به هدف مثبت طرح در جهت تسهیل ثبت رسمی، چند نکته انتقادی نیز مطرح کرده است. به‌طور کارشناسان، صدور سند برای اراضی فاقد بنا باید مشروط به احراز از تصرفات قانونی، نبود معارض و انجام استعلام‌های دقیق باشد. در صورت نبود کنترل‌های نظارتی و تعریف دقیق فرایندها، ممکن است افراد سودجو با حصار کشی زمین‌های عمومی یا موات، به‌صورت غیرقانونی درخواست سند مالکیت دهند. در همین راستا، پیشنهادشده در صورتی که درخواست متقاضی رد شود، دولت مالک واقعی زمین بتواند از طریق دادگاه صالح تقاضای ارفع و قمع دیوار کشی انجام‌شده را مطرح کند تا از تثبیت تصرفات غیرقانونی پیشگیری شود. مرکز پژوهش‌ها در بخش دیگری از گزارش به تحولات فنی و ثبتی کشور در سال‌های اخیر اشاره کرده و آورده است: با توسعه سامانه‌های الکترونیک از جمله سامانه ثبت آنی اسناد و سامانه ثبت در قوه قضائیه، ضرورت داروروند صدور و اعتراض به اسناد نیز از مسیر دیجیتال انجام شود تا از بروز فساد، جعل و طولانی‌شدن فرایندها جلوگیری شود. در این گزارش همچنین بر ضرورت اطلاع‌رسانی شفاف به خریداران بعدی ملک تأکید شده است تا قبل از پایان مهلت اعتراض، صدور سند نهایی به اطلاع آنان برسد و از تضییع حقوق مالکان جدید پیشگیری شود. از سوی دیگر، کارشناسان مرکز معتقدند که قانون فعلی با گذشت بیش از یک دهه از تصویب، نیازمند بازنگری جدی است؛ زیرا هم تغییرات گسترده‌ای در نظام ثبتی کشور ایجاد شده و هم حجم زیادی از اراضی فاقد سند رسمی همچنان تعیین تکلیف نشده‌اند.

▪ آثار و پیامدهای اصلاح قانون

در جمع‌بندی این گزارش آمده که اصلاح قانون تعیین تکلیف می‌تواند موجب تسریع در فرایند سنددار شدن املاک و کاهش معاملات غیررسمی شود. این امر، علاوه بر افزایش شفافیت در بازار زمین و مسکن، زمینه را برای اخذ مالیات عادلانه، جلوگیری از سوداگری و حفظ حقوق عمومی فراهم می‌کند. بااین حال، مرکز پژوهش‌ها تأکید می‌کند که اجرای طرح باید همراه با مراقبت‌های حقوقی، نظارت قضایی و هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی باشد تا از بروز فساد و سوءاستفاده جلوگیری شود.

رشد ۴۳ درصدی ظرفیت تجدیدپذیرها

معاون وزیر نیرو گفت ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر کشور به ۲۵۵۵ مگاوات رسیده که نسبت به سال گذشته ۴۳ درصد رشد داشته است و تا دی‌ماه نیز افزایش ۸۰۰ مگاواتی هدف گذاری شده است. محسن طرز طلب، معاون وزیر نیرو، در کنفرانس نیروگاه‌های خورشیدی با اشاره به تحول در سیاست انرژی کشور گفت: توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر از یک سیاست حمایتی فراتر رفته و به یک ضرورت راهبردی تبدیل شده است. این روند، پاسخی هوشمندانه به چالش‌های جهانی انرژی، تغییرات اقلیمی و الزامات توسعه پایدار است. وی با بیان اینکه در آغاز مهرماه سال جاری ظرفیت کل نیروگاه‌های تجدیدپذیر کشور به ۲۵۵۵ مگاوات رسیده، افزود: این رقم شامل بیش از ۲۰۰۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی، ۴۰۰ مگاوات بادی و ۱۰۰ مگاوات از سایر منابع است. طرز طلب رشد ۴۳ درصدی ظرفیت تجدیدپذیرها نسبت به مدت مشابه پارسال را بی‌سابقه در تاریخ صنعت برق کشور توصیف کرد و گفت: میانگین رشد ماهانه در شش ماه اخیر حدود ۱۴۰ مگاوات بوده است و طبق برنامه ریزی، تا دی‌ماه این ظرفیت به ۸۰۰ مگاوات دیگر افزایش خواهد یافت. وی همکاری بخش خصوصی را عامل اصلی شتاب در این بخش دانست و افزود: پیشرفت فعلی نتیجه تعامل میان وزارت نیرو، بخش خصوصی، صندوق توسعه ملی و سرمایه‌گذاران داخلی است.

مزایای گسترش همکاری‌های مالی و اقتصادی با همسایگان بر روی شد

پادزهر کارآمد مکانیسم ماشه

به بندرعباس و توسعه مسیر رشت –آستارا، باعث شده است زمان ترانزیت کالا از آسیای مرکزی به خلیج فارس از متوسط ۲۸ روز به کمتر از ۱۲ روز کاهش یابد. این تحولات، ایران را به گره راهبردی کریدورهای بین‌المللی بدل کرده است: به‌گونه‌ای که حتی در شرایط فشار تحریمی، عبور ۳۰۰ سوخت و محصولات تولیدی آسیای مرکزی هستند که از مسیرهای تسویه‌تجارتی ر و نفت در برابر کالا استفاده می‌کنند. اینجا است که عمق روابط اقتصادی ایران با همسایگان تبدیل به سپر مقاومت اقتصادی می‌شود. تلاوم فروش نفت، میمانات گازی و محصولات پایین‌دستی در قالب قراردادهای پیاپی با سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی، در عمل موجب خنثی‌سازی نسبی فشارهای ناشی از مکانیسم ماشه شده است. حتی با فرض اعمال دوباره تحریم‌های شورای امنیت، شبکه مالی منطقه‌ای که اکنون با محوریت مسکو، تهران و آستانه فعال است مسیرهای موازی انتقال وجوه و تسویه را برای ایران حفظ خواهد کرد.

▪ چالش‌ها؛ ریسک سیاسی و ضرورت نوسازی نهادی

با وجود موفقیت نسبی در ایجاد کریدورهای جدید مالی، سه چالش عمده همچنان پابرجاست: ۱. ناهماهنگی نهادی میان دستگاه‌های اقتصادی در اجرای پروژه‌های مشترک با همسایگان؛ ۲. کمبود ابزارهای پوشش ریسک ارزی و بیمه‌ای به‌ویژه در تبدالات غیر دلاری؛ ۳. ضعف در تسویه چندجانبه و کارکرد سامانه پیام‌رسان مالی مشترک. به باور کارشناسان، حل این‌سه چالش می‌تواند تریسب اثرگذاری روابط منطقه‌ای در خنثی‌سازی تحریم‌ها را دو برابر کند. در این راستا، پیشنهاد ایران برای ایجاد «مرکز تهاوت و تسویه آسیای مرکزی» در دوشنبه، به عنوان گام نخست شکل‌گیری نظام مالی موازی با محوریت کشورهای دوست مطرح شده است.

▪ دورنمای پنج‌ساله؛ از همکاری اقتصادی تا همگرایی مالی

روند تحولات نشان می‌دهد که ساختار جدید همکاری‌های اقتصادی ایران با همسایگان دیگر صرفاً معطوف به تجارت کالا نیست، بلکه به سمت همگرایی مالی حرکت می‌کند. با راه‌اندازی تدریجی پلتفرم «ریال دیجیتال منطقه‌ای» و ارتباط آن با سامانی دیجیتال تاجیکستان، انتظار می‌رود زنجیره پرداخت به پایه فناوری بلاک‌چین ملی تا پایان ۱۴۰۵ عملیاتی شود. در صورت تحقق این برنامه، ایران می‌تواند بدون عبور از شبکه‌های مالی غربی، پروژه‌های مشترک در حوزه‌های نفت، برق و زیرساخت دیجیتال را تسویه و مدیریت کند. برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد که اگر سهم تجارت منطقه‌ای ایران از ۳۳ درصد فعلی به ۵۰ درصد در سال ۱۴۰۶ برسد، اثر تحریم‌های ثانویه در شاخص دسترسی به ارز خارجی بیش از ۴۰ درصد کاهش خواهد یافت. در پایان باید گفت در مجموع، تجربه دو دهه اخیر نشان داده است که تنوع بخشی به روابط اقتصادی با همسایگان نه تنها از شدت ضربه‌پذیری اقتصاد ایران در برابر تحریم‌ها کاسته، بلکه

بازگشت احتمالی مکانیسم ماشه، اگر چه تهدید حقوقی برای صادرات نفت ایران محسوب می‌شود، اما داده‌های چهار ماهه نخست سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد صادرات روزانه نفت خام ایران در محدوده ۱.۳۵ میلیون بشکه تثبیت شده است. مقصد اصلی این صادرات، عمدتاً پالایشگاه‌های کوچک در چین، هند، سوریه و چند شرکت مستقل آسیای مرکزی هستند که از مسیرهای تسویه‌تجارتی ر و نفت در برابر کالا استفاده می‌کنند. اینجا است که عمق روابط اقتصادی ایران با همسایگان تبدیل به سپر مقاومت اقتصادی می‌شود. تلاوم فروش نفت، میمانات گازی و محصولات پایین‌دستی در قالب قراردادهای پیاپی با سرمایه‌گذاری‌های زیربنایی، در عمل موجب خنثی‌سازی نسبی فشارهای ناشی از مکانیسم ماشه شده است. حتی با فرض اعمال دوباره تحریم‌های شورای امنیت، شبکه مالی منطقه‌ای که اکنون با محوریت مسکو، تهران و آستانه فعال است مسیرهای موازی انتقال وجوه و تسویه را برای ایران حفظ خواهد کرد.

▪ فرصت تاجیکستان؛ گذرگاه سرمایه سبز

تاجیکستان با منابع عظیم آبی و جایگاه محوری در اتصال کریدورهای شرقی، یکی از شرکای کمرریسک ایران در چارچوب سیاست «سرمایه‌گذاری سبز» به شمار می‌رود. مجمع بین‌المللی سرمایه‌گذاری دوشنبه (Dushanbe International Forum for Investment ۲۰۲۵) که با شعار «فرصت امروز برای پایداری فردا» برگزار شده، بستری برای معرفی پروژه‌های انرژی پاک، برق آبی، فناوری دیجیتال و صنایع تبدیلی است. هیئت ایرانی در این مجمع علاوه بر تأکید بر نقش شرکت‌های دانش بنیان در مدیریت مصرف انرژی، پیشنهاد ایجاد «شبکه سرمایه‌گذاری سبز ایران – تاجیکستان» را نیز مطرح کرده است. هدف این شبکه، جذب سرمایه مستقیم و تأمین مالی مشترک در پروژه‌هایی نظیر احداث نیروگاه‌های آبی خرد، سامانه‌های ذخیره برق و تولید تجهیزات خورشیدی در مقیاس صنعتی است. در شرایطی که غرب سرمایه‌گذاری در صنایع نفت و گاز ایران را محدود کرده، و رود به حلقه تأمین مالی سبز آسیای مرکزی، امکانی تازه برای تلاوم جذب سرمایه خارجی فراهم می‌آورد. منابع مرکز پژوهش‌های اقتصادی نشان می‌دهد که تنها در سه سال آینده، ارزش بازار انرژی سبز آسیای مرکزی به بیش از ۱۳ میلیارد دلار خواهد رسید که سهم هدف‌گذاری‌شده ایران نزدیک به ۱۰ درصد است.

▪ مزیت راهبردی اتصال شبکه‌های زیرساختی

افزون بر بعد مالی، توسعه زیرساخت‌های ترانزیتی میان ایران و همسایگان شرق و شمال نیز اثر مستقیم بر کاهش هزینه‌های تجارت دارد. تکمیل خط ریلی خواف – هرات، اتصال ریلی سرخس

سقف تسهیلات مسکن روستایی افزایش یافت

معاون بازسازی و مسکن روستایی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی گفت: سقف تسهیلات مسکن روستایی به ۴۰۰ میلیون تومان افزایش یافته و این رقم اکنون حدود ۵۵ تا ۶۰ درصد هزینه ساخت را پوشش می‌دهد. مجید جودی معاون بازسازی و مسکن روستایی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی در جمع خبرنگاران با بیان اینکه اردیبهشت‌ماه امسال وام مسکن روستایی ابلاغ شد، گفت: بر اساس این ابلاغیه، پنج هزار نفر تحت پوشش این تسهیلات قرار گرفتند. وی افزود: از مجموع این تسهیلات، ۲۰۰ هزار واحد در مناطق روستایی و ۲۰ هزار فقره نیز در شهرهای زیر ۲۵ هزار نفر پیش‌بینی شده است. امسال مبلغ وام از ۲۵۰ میلیون تومان سال گذشته به ۴۰۰ میلیون تومان افزایش یافته که با کارمزد ۵ درصد و دوره بازپرداخت ۲۰ ساله در اختیار مردم قرار می‌گیرد.

جودی بیان کرد: با توجه به اینکه در خردادماه امسال هم‌زمان با وقوع جنگ ۱۲ روزه، پرداخت وام‌ها آغاز شده بود، تاکنون حدود به ۱۲۵ هزار خانوار واجد شرایط به سیستم بانکی معرفی شده‌اند. از این تعداد حدود ۵۵ هزار فقره عقد قرارداد شده و وام پرداخت شده است که رقم ریالی آن تاکنون حدود ۷ همت برآورد می‌شود. معاون بازسازی و مسکن روستایی بنیاد مسکن افزود: پیش‌بینی ما این است که تا پایان آبان ماه، ۲۲۰ هزار واحد به سیستم بانکی معرفی شوند.

به تدریج مکانیسم فشار غرب را به حاشیه رانده است. در چنین فضایی، سفر وزیر اقتصاد به تاجیکستان فراتر از یک رویداد دیپلماتیک، حلقه‌ای دیگر در زنجیره خنثی‌سازی تحریم‌ها و تدوین نقشه راه توسعه مالی غیر دلاری به شمار می‌رود. تلاوم این مسیر – باتمركز بر انرژی‌های تجدیدپذیر، فناوری مالی بومی و سازوکارهای تجارتی چندلایه – می‌تواند تا میانه دهه ۱۴۰۰، ایران را از وضعیت «اقتصاد مقاوم در برابر تحریم» به جایگاه «اقتصاد مستقل از تحریم» منتقل کند. چنین تحولی، معنای عملی بی‌اثر شدن مکانیسم ماشه و تثبیت استقلال اقتصادی در فضای منطقه‌ای خواهد بود.

▪ شکل‌گیری بسترهای جدید تجاری برای دور زدن تحریم‌ها

کارشناس پولی و بانکی گفت: مکانیسم ماشه بیشتر جنبه سیاسی و نظامی دارد و با توجه به ساختار مقاوم اقتصاد ایران، تأثیر قابل توجهی بر تجارت و درآمد‌های کشور نخواهد داشت. فرشاد قاسمعلی، کارشناس پولی و بانکی اظهار کرد: اگرچه نام مکانیسم ماشه ممکن است ترس و نگرانی‌هایی را در ذهن ایجاد کند، اما باید بدانیم که این موضوع بیشتر به مسائل هسته‌ای و موسیقی مربوط می‌شود و تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد کشور ندارد. در واقع این تصمیمات محدود به جنبه‌های سیاسی و نظامی هستند. وی تصریح کرد: مکانیسم ماشه در حوزه‌های تجاری و اقتصادی، به‌ویژه در صادرات نفت و سایر منابع درآمدی کشور، نمی‌تواند تغییرات بزرگی به وجود آورد. در واقع، اقتصاد ایران امروز در مقایسه با گذشته، از ساختارهای مقاوم‌تری برخوردار است که اجازه نمی‌دهد تهدیدهای این چنینی آن را متوقف کنند. این کارشناس پولی و بانکی افزود: یکی از دلایل اصلی این مقاومت، پیش‌بینی و مدیریت سال‌ها تجربه در برابر تحریم‌هاست. تحریم‌های ثانویه آمریکا که سال‌هاست بر تجارت ایران تأثیر گذاشته، دیگر برای فعالان اقتصادی کشور یک تهدید جدید نیستند. آن‌ها سال‌هاست که این تحریم‌ها را در محاسبات خود لحاظ کرده و به آن‌ها پاسخ داده‌اند. این تجربه نشان می‌دهد که تغییرات جدی در این حوزه رخ نخواهد داد و اقتصاد ایران از آمادگی کامل برای مقابله با این چالش‌ها برخوردار است. قاسمعلی خاطر نشان کرد: در زمینه صادرات نفت، ایران همچنان راه‌های پایدار و مؤثری برای فروش پیدا کرده است. در طول سال‌های اخیر، ایران با تغییر مسیرهای صادراتی، ایجاد مقاصد جدید و تنوع در روش‌های تسویه، توانسته جریان صادرات نفت خود را حفظ کند. حتی در دوره‌های برتش و فشارهای سیاسی، ایران موفق شده که منابع درآمدی خود را همچنان فعال نگه دارد که تمام اینها نشان می‌دهد مکانیسم ماشه نمی‌تواند بر جریان‌های اصلی درآمدی کشور تأثیر بگذارد. وی ادامه داد: ایران با ورود به گروه‌های تجاری مهمی همچون شانگهای و بریکس و اتحادیه اوراسیا، توانسته است بستری جدیدی برای تجارت فراهم کند. این همکاری‌ها باعث استفاده از ارزهای توافق و تقویت زیرساخت‌های پرداخت مشترک شده است که نه تنها فرصت‌های جدیدی را برای تجارت ایران فراهم می‌آورد، بلکه امکان دور زدن تحریم‌ها و کاهش وابستگی به سیستم‌های مالی جهانی را نیز هموار کرده است. در نتیجه، ایران به‌واسطه این روابط جدید، در برابر هرگونه تهدید خارجی و اقتصادی مقاوم‌تر از گذشته خواهد شد. این کارشناس پولی و بانکی در پایان تأکید کرد: تجربه‌ات ایران در مدیریت بحران‌های اقتصادی در سال‌های اخیر گواه این است که کشورمان توانایی مقابله با چالش‌های بزرگ را دارد؛ از بحران‌های ارزی گرفته تا نوسانات شدید بازار، ایران توانسته است با استفاده از ابزارهای اقتصادی مؤثر و مدیریت هوشمند، شرایط را کنترل کرده و به سمت ثبات حرکت کند. در چنین شرایطی، تأثیر فعال شدن مکانیسم ماشه بر اقتصاد محدود خواهد بود و ایران همچنان به مسیر رشد و پیشرفت خود ادامه خواهد داد.

▪ چالش‌ها؛ ریسک سیاسی و ضرورت نوسازی نهادی

با وجود موفقیت نسبی در ایجاد کریدورهای جدید مالی، سه چالش عمده همچنان پابرجاست: ۱. ناهماهنگی نهادی میان دستگاه‌های اقتصادی در اجرای پروژه‌های مشترک با همسایگان؛ ۲. کمبود ابزارهای پوشش ریسک ارزی و بیمه‌ای به‌ویژه در تبدالات غیر دلاری؛ ۳. ضعف در تسویه چندجانبه و کارکرد سامانه پیام‌رسان مالی مشترک. به باور کارشناسان، حل این‌سه چالش می‌تواند تریسب اثرگذاری روابط منطقه‌ای در خنثی‌سازی تحریم‌ها را دو برابر کند. در این راستا، پیشنهاد ایران برای ایجاد «مرکز تهاوت و تسویه آسیای مرکزی» در دوشنبه، به عنوان گام نخست شکل‌گیری نظام مالی موازی با محوریت کشورهای دوست مطرح شده است.

▪ دورنمای پنج‌ساله؛ از همکاری اقتصادی تا همگرایی مالی

روند تحولات نشان می‌دهد که ساختار جدید همکاری‌های اقتصادی ایران با همسایگان دیگر صرفاً معطوف به تجارت کالا نیست، بلکه به سمت همگرایی مالی حرکت می‌کند. با راه‌اندازی تدریجی پلتفرم «ریال دیجیتال منطقه‌ای» و ارتباط آن با سامانی دیجیتال تاجیکستان، انتظار می‌رود زنجیره پرداخت به پایه فناوری بلاک‌چین ملی تا پایان ۱۴۰۵ عملیاتی شود. در صورت تحقق این برنامه، ایران می‌تواند بدون عبور از شبکه‌های مالی غربی، پروژه‌های مشترک در حوزه‌های نفت، برق و زیرساخت دیجیتال را تسویه و مدیریت کند. برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد که اگر سهم تجارت منطقه‌ای ایران از ۳۳ درصد فعلی به ۵۰ درصد در سال ۱۴۰۶ برسد، اثر تحریم‌های ثانویه در شاخص دسترسی به ارز خارجی بیش از ۴۰ درصد کاهش خواهد یافت. در پایان باید گفت در مجموع، تجربه دو دهه اخیر نشان داده است که تنوع بخشی به روابط اقتصادی با همسایگان نه تنها از شدت ضربه‌پذیری اقتصاد ایران در برابر تحریم‌ها کاسته، بلکه

«روز صفر» در کمین استانبول

منطقه مستعد خشکسالی در سراسر جهان خواهیم بود. کریستین فرانز که، یکی از دانشمندان این تحقیق اظهار کرد که حفظ تعادل بین عرضه و تقاضای آب ضروری است. بهبود بهره‌وری مصرف آب، سریع‌تر و مقرون به‌صرفه‌تر از ساخت سدهای جدید، تأسیسات نمک‌زدایی یا خطوط لوله است. فرانز که افزود: شرایط خشکسالی در بخش‌های خاصی از ترکیه از سال ۲۰۰۰ روبه‌

وخاصیت بوده است. وی هشدار داد که کمبود آب می‌تواند به شدت بر بهره‌وری کشاورزی و امنیت غذایی تأثیر بگذارد و به چالش‌های پایداری منجر شود. صنایع وابسته به آب، از جمله معدن و تیرم‌گاه‌های برق آبی، ممکن است با اختلالات عملیاتی، کمبود انرژی و ضررهای اقتصادی مواجه شوند. طبق گزارش سایت حریت ییلی نیوز، وی همچنین هشدار داد که خشکسالی بلندمدت می‌تواند اکوسیستم‌های آب شیرین را تخریب کند، به تنوع زیستی آسیب برساند و شیوع بیماری‌های ناشی از آب را افزایش دهد و خطراتی را برای سلامت عمومی ایجاد کند. نتایج این تحقیق در مجله «طبیعت» (Nature) منتشر شده است.

گروه زیربنایی نیش‌بینی علمی جدید چشم‌انداز بحرانی امنیت آبی ترکیه نشان می‌دهد که شهرهای بزرگی مانند استانبول ممکن است تا سال ۲۰۵۰ شرایط خشکسالی «روز صفر» را تجربه کنند. به گزارش ایسنا، اصطلاح «روز صفر» روزی را توصیف می‌کند که ذخایر آب شیرین یک شهر به طور کامل تمام شده و ساکنان آن بدون آب لوله‌کشی می‌مانند. تحقیق دانشمندان دانشگاه ملی «پوسان» کره جنوبی، زمان‌بندی سناریوهایی «روز صفر» را در سراسر جهان بر اساس عواملی مانند تبخیر، جریان آب رودخانه، کمبود آب و تخلیه مخازن آبی، مدل‌سازی می‌کند. نتایج این تحقیق نشان داد تحت سناریوی انتشار بالای گازهای گلخانه‌ای آمریکا، استان‌های جنوبی آدانا و مرسین ممکن است تا اوایل سال ۲۰۳۰ «روز صفر» را تجربه کنند. استانبول و استان جنوب شرقی دیاربکر نیز تا سال ۲۰۵۰ با همین سن‌نوشته روبرو خواهند شد. این یافته‌ها نشان می‌دهد که با افزایش سرعت تغییرات اقلیمی، در نیمه دوم قرن بیست و یکم شاهد خشکسالی‌های شدید و چند ساله هیدرولوژیکی در چندین